

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Csatádi István ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Blázy László ügyvéd által képviselt alperes ellen vételár megfizetése iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 12-én kelt 7.G.40.029/2007/5. számú ítélete ellen az alperes részéről 6. és 8. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 150.000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 600.000 (hatszázezer) forint le nem rótt jogorvoslati illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A 2005. december 8-án kelt üzletrész-átruházási szerződéssel a felperes eladta az alperesnek a ... Korlátolt Felelősségű Társaságban - melynek az alperes is tagja és egyben ügyvezetője - fennálló 800.000 forint névértékű üzletrészét 10.000.000 forint vételár ellenében, melyet a vevő a szerződés aláírásától számított 12 hónapon belül vállalt átutalni az eladó szerződésben megjelölt bankszámlájára. A szerződésben rögzítették, hogy az alperes a szerződés aláírásával megszerzi az üzletrész birtokát és tulajdonjogát.

Az alperes a felperes 2006. szeptember 7-i és 2006. december 14-i felszólításai ellenére sem fizette meg a vételárat.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő 2006. december 18-án; az eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

A felperes a keresetében 10.000.000 forint vételártartozás és annak 2006. december 9. napjától a kifizetésig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes, 6,25 % jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a Ptk. 365. §-a és 301. § (1) bekezdése alapján, hivatkozva arra, hogy az adásvételi szerződésbe foglalt vételár-fizetési kötelezettségének felszólítás ellenére sem tett eleget.

Az alperes sem az ellentmondásban, sem a 2007. május 2-án kelt 2. sorszámú, valamint a 2007. május 30-án kelt 3. sorszámú végzésben foglalt felhívás ellenére a keresetre érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság 2007. szeptember 12-én kelt 7.G.40.029/2007/5. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 10.000.000 forintot, és ennek 2006. december 9. napjától a kifizetés napjáig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes, jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 900.000 forint perköltséget. Ítélete indokolásában a 2005. december 8-án kelt üzletrész-átruházási szerződés 2. pontja alapján megállapította, hogy az alperes megvásárolta a felperestől a ... Korlátolt Felelősségű Társaságban fennálló 800.000 forint névértékű üzletrészt 10.000.000 forint vételárért, melyet megfizetni tartozik, ezért a Ptk. 365. § (1) bekezdése alapján a keresetnek helyt adott.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy az alperes védekezésének a további bevárását a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltak alapján mellőzte; megállapította, hogy az alperes az ellentmondását nem a Pp. 320. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően terjesztette elő, továbbá a 2007. május 30-i tárgyalásra szóló idéző végzésbe foglalt felhívás, valamint a 2007. május 30-i tárgyaláson hozott 3. sorszámú végzésbe foglalt felhívás eredménytelen maradt, az alperes a keresetre érdemben nem nyilatkozott. Az utolsó tárgyalásra benyújtott előkészítő iratában az alperes betegségére tekintettel kérte annak az elhalasztását, ezen kérelmének az elsőfokú bíróság a Pp. 2. § (1) bekezdésében, valamint 8. § (1), (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel nem adott helyt.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján annak hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új határozat hozatalára és új eljárás lefolytatására utasítását kérte. A fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a ... Kft.-nek a felperest képviselő ügyvéd a tanácsadója volt, közreműködött annak tevékenységében, így kifogásolható a perbeli eljárása. Nem vitatta, hogy a peres felek között üzletrész-átruházási szerződés létrejött, annak alapján azonban vételártartozás nem terheli. Előadta, hogy 2005. szeptember 2-án a ... Kft. számlájáról 1.000.000 forint a felperes részére kifizetést nyert, ennek során

a felperes alkalmazásában álló ... titkárnő járt el. A fennmaradó 9.000.000 forint vonatkozásában megállapodtak abban, hogy a követelésbe betudják a felperes ... Kft. felé fennálló mintegy 8.066.000 forint tartozását, ezt támasztja alá az üzletrész-átruházási szerződés 2005. december 1-jén kelt első változatának 6. pontja. Utalt arra is, elszámolatlan maradt a két társaság között a ... Kft.-vel kötött szerződés, utóbbi ellentétes a közbeszerzési törvénnyel.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, hivatkozva arra, hogy a tényállás kellő feltárásával, a jogszabályok megfelelő alkalmazásával került sor a határozat meghozatalára. Az alperes fellebbezésében előadottak ellentmondásosak, megalapozatlanok, továbbá sértik a Pp. 235. § (1) bekezdésében foglaltakat, így a határozat hatályon kívül helyezését alaptalanul kéri.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felek perbeli nyilatkozataira figyelemmel a tényállást a jogvita elbírálásához kellően feltárta, és helytálló az abból levont jogi következtetése is.

Az első fokú eljárás során csatolt, 2005. december 8-án kelt, mindkét szerződő fél részéről aláírt okirat alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a peres felek között üzletrész-adásvételi szerződés jött létre, melyben az alperes az okirat aláírásától számított 12 hónapon belül 10.000.000 forint vételár megfizetését vállalta.

A Ptk. 365. § (1) bekezdése szerinti jogviszony és az azon alapuló lejárt vételár-fizetési kötelezettség kétségmentes okirati bizonyítására tekintettel, helytállóan vont következtetést az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes a keresetében a Ptk. 300. § (1) bekezdése alapján jogszerűen támasztott igényt az alperes teljesítésére, és nem tévedett, amikor a keresetnek helyt adó határozatát az alperes védekezésének a bevétele nélkül, mulasztásos ítéletként hozta meg, annak eljárásjogi feltételei ugyanis az alábbiak szerint fennálltak.

A Pp. 141. § (2) bekezdése szerint a bíróság - ha ez a tényállás megállapításához szükséges - a feleket felhívja nyilatkozataik megtételére, és lefolytatja a bizonyítási eljárást. A fél köteles a tényállításait, nyilatkozatait, bizonyítékait - a per állása szerint - a gondos és az eljárást elősegítő pervitelnek megfelelő időben előadni, illetve előterjeszteni.

A Pp. 141. § (6) bekezdése szerint, ha a felek valamelyike tényállításának, nyilatkozatának előadásával, bizonyítékainak előterjesztésével - a (2) bekezdésben előírt kötelezettsége ellenére - alapos ok nélkül késlekedik, és e kötelezettségének a bíróság felhívása ellenére sem tesz eleget, a bíróság a fél előadásának,

előterjesztésének bevétele nélkül határoz, kivéve, ha álláspontja szerint a fél előadásának, előterjesztésének bevétele a per befejezését nem késlelteti.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan utalt arra, hogy az alperesnek a Pp. 320. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségéből következően a felperes követelésére az ellentmondásban nyilatkoznia kellett volna, elő kellett volna adnia a védekezésének alapjául szolgáló tényeket, valamint ezek bizonyítékait, melyre nem került sor.

A perré alakult eljárásban az alperesnek a Pp. 139. §-ában foglaltakból következően az első tárgyaláson elő kellett volna terjesztenie ellenkérelmét, amely vagy a per megszüntetésére irányul, vagy érdemi védekezést, illetve ellenkövetelést tartalmaz a felperes kereseti kérelmével szemben. Az ellenkérelemben ugyancsak elő kellett volna adnia az annak alapjául szolgáló tényeket és ezek bizonyítékait.

Az eljárás irataiból kitűnően az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az első tárgyalásra szóló, 2007. május 2-án kelt 2. sorszámú idéző végzésben és a 2007. május 3-án megtartott tárgyaláson hozott 3. sorszámú végzésben felhívta az alperest a Pp. 139. §-a szerinti nyilatkozata megtételére, utóbbiban a határidőt 2007. július 30-ában megjelölve, egyidejűleg a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglalt jogkövetkezményt kilátásba helyezve.

A felhívás eredménytelensége okán az elsőfokú bíróság a következő, 2007. szeptember 12-i tárgyaláson helytállóan az ügy érdemében határozott, helyesen vonva következtetést arra, hogy a két felhívás ellenére késlekedő alperes nyilatkozatának további bevétele a per befejezését késleltetné.

Az alperes a Pp. 139. §-a szerinti érdemi ellenkérelmét a fellebbezésben terjesztette elő; a peres felek közötti jogviszony létrejöttének az elismerése mellett vételártartozását vitatta, egyfelől annak részbeni kifizetésére, másfelől a tartozás beszámítására vonatkozó megállapodás létrejöttére hivatkozott, kérve a tényállás ekörbeni tisztázását és bizonyítás lefolytatását.

Tekintve, hogy a fellebbezésben előadottakból nem vonható következtetés arra, hogy az alperes által hivatkozott tények, bizonyítékok az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutottak volna a tudomására, illetőleg arra, hogy a felperes követelése jogszabálysértő lenne, ezért az első fokú eljárás során bejelenteni elmulasztott tények és bizonyítékok figyelembevételére a fellebbezési eljárásban nincs mód; a Pp. 235. § (1) bekezdése szerint ugyanis a fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására akkor kerülhet sor, ha az új tény vagy az új bizonyíték az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására, feltéve, hogy az - elbírálása esetén - reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A fellebbezésben új tény állítására, illetve új bizonyíték előadására vagy az elsőfokú bíróság által mellőzött bizonyítás lefolytatásának indítványozására akkor is sor kerülhet, ha az az első fokú határozat jogszabálysértő

voltának alátámasztására irányul; a 141. § (6) bekezdésében foglaltakat azonban ebben az esetben is alkalmazni kell.

A fenti jogszabályi rendelkezések figyelembevételével alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében a védekezése körébeni tényállás feltáratlanságára és a bizonyítás lefolytatásának szükségességére, a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 252. § (3) bekezdése szerinti hatályon kívül helyezése nem indokolt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló, eljárásjogi szabálysértés nélkül meghozott ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kötelezte az alperest a felperes jogorvoslati perköltsége megfizetésére, mely a 32/ 2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésében foglaltak figyelembevételével megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviseleti munkadíjból áll, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt jogorvoslati illeték megfizetésére.

Budapest, 2008. május 6.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró